

Een pasgeboren Zeeman

OVER HET VRIJE ZEEMANSLEVEN

Een pasgeboren Zeeman

Door: Piet Klaver

Kent U het lied :

.....da's een leven van plezieren
Da's een leven van stavast.
heel de wereld rond te zwieren
In het topje van de mast.....?

Zo is het dus niet !!!

Schrijver: Piet Klaver

Coverontwerp:

ISBN: 9789402104875

© P.A.Klaver

Inhoud :

- Hoofdstuk 1 Het Kanaal
- Hoofdstuk 2 Wat vooraf ging
- Hoofdstuk 3 Dekwerk
- Hoofdstuk 4 Land in zicht
- Hoofdstuk 5 De Oceaan
- Hoofdstuk 6 Het Gyrokompas
- Hoofdstuk 7 Aankomst
- Hoofdstuk 8 Smakelijk eten
- Hoofdstuk 9 Gezelligheid
- Hoofdstuk 10 Zwarte shag
- Hoofdstuk 11 De Orkaan
- Hoofdstuk 12 "Cigarettes and Whiskey" ...
- Hoofdstuk 13 De wraak van de Stuurman
- Hoofdstuk 14 Meisjes
- Hoofdstuk 15 Warmte
- Hoofdstuk 16 Oorlog
- Hoofdstuk 17 Afscheid
- Hoofdstuk 18 De Thuisreis

Voorwoord:

Zoals bijna elke jongen, wist ik lang niet “wat ik wilde worden.”

Als zoon van arme ouders was er ook weinig kans dat ik ook zou kunnen worden wat ik wilde. Door inzet van mijn ouders, mijn onderwijzer van de lagere school en met geleend geld, kon ik gaan studeren, en hoewel ik lang niet wist waarvoor ik studeerde, werd het mij op zekere dag ineens duidelijk. Zeeman ! Dit boek gaat over mijn eerste reis, die 1 jaar + 1 week duurde.

Dit boek geeft een beeld van de situatie zoals die was bij de Nederlandse Koopvaardij in de jaren '50.

Er is sindsdien veel veranderd in de scheepvaart. De manier om de positie van het schip te bepalen is eenvoudiger geworden, hoewel ik er voor pleit om altijd bekwaamd te blijven om de positie met behulp van een sextant te bepalen. Het beladen van schepen, vroeger los stukgoed, gaat nu met moderne middelen, pallets en containers, en de schepen liggen korter in een haven. Er zijn minder mensen aan boord. Vaak zijn er nu ook vrouwen aan boord als leden van de bemanning. Kortom, het is beter om U goed te laten voorlichten alvorens U ook besluit om te gaan varen.

Veel is ook hetzelfde gebleven. Zeelieden moeten lang van huis. Voor velen is het eenzame bestaan een reden om er al na korte tijd mee te stoppen, ondanks dat zij jaren over de opleiding hebben gedaan. En mensen blijven mensen; hoe gaan wij met elkaar om ? Het is ook heel verschillend in welk gebied in de wereld men vaart, met het oog op het klimaat en de situatie in de aanloophavens.

U kunt van mijn eerste ervaringen vast nog wel iets opsteken.

Lezers die zelf hebben gevaren, herkennen misschien veel van wat ik vertel, en mooie herinneringen zijn kostbaar. Daarom hoop ik dat U dit boek met plezier leest. Ik denk met een warm gevoel terug aan dat oude Victory schip dat mij bijna een jaar lang heeft gedragen. Ondanks alles, ben ik zelf wel blijven varen tot mijn pensioen.

Piet Klaver

